

FRISS UJSÁG

Szerkesztőség
és kiadóhivatal:
BUDAPEST,
VI. NAGYMEZŐ-UTCA 3

Telefon:
225-065* 225-064

A magyar nép millióinak harcos májusi seregszemléje a béke megvédése mellett

A Friss Ujság munkatársainak tudósításai Budapest és a vidék káprázatos, büszke ünnepnapjáról

Piros zászlóerdők lobogása, vidám és lelkes indulók zengése, milliányi láb földetrengető dobbanása tette felejthetlenné hatodik szabad májusunk ünnepét. A főváros széles útjain és a gépállomásokon, vidéki városokban és a tavaszi lombba borult falvakban egygyé forrott az egész magyar nép az ünnep lelkesedésében. Az élenhaladó munkásosztály, a dolgozó parasztság és a néphez hű értelmiség még sohasem volt ennyire egy akaraton, mint 1950 május 1-én. Megvédjük a békét! — ezt kiáltotta messzehangzóan millió és millió magyar ajka. Lelkesen éltették a Pártot és mindnyájunk bölcs vezérét, Rákosi Mátyást — és egyúttal azt kiáltották: Eljenek és vezessenek azok, akik győzelemre viszik békénk harcosseregét! Ujjongva ünnepelték a Szovjetuniót és az egész világ dolgozóinak nagy vezérét, Sztálint és egyúttal azt harsogták: Eljenek és járjanak seregeink élén azok, akiknek legyőzhetetlen ereje féltelmetes fenyegetés minden háborús uszító, minden imperialista elnyomó számára. Köszöntötték a testvéri népi demokráciákat, a nyugati tőkés országok dolgozóit és a gyarmati elnyomás ellen küzdő népeket — és egyúttal azt üzenték: Veletek vagyunk, veletek harcolunk egységesen a Szovjetunió vezette diadalmas békefrontban. Az üdvözlésre, az éljenzésre, a lelkesedésre válaszul érkezett a világ minden tájáról. Budapesten 600 ezren, országsszerűen a vidéki dolgozók százazret vonultak fel, hogy a szabadság és a munka ünnepén kinyilvánítsák megtörhetetlen, harcoss békeakarataikat. A magyar dolgozó nép összeforrt lelkesedésben, harci elszántságban, a földkereség békéért küzdő százmillióval. Ennek a harcoss, lelkes ünnepnek lendülete megsokszorozta a magyar nép erejét és most, az ünnep után minden magyar dolgozó megsokszorozódott erővel folytatja szocializmust építő munkáját, megsokszorozódott erővel áll helyt a békéért folyó hatalmas, győzedelmes harcban.

Zenés ébresztőre ébred a főváros népe

Az ünnepi díszbe öltözött Budapest korán ébredt május 1-én. Alig szürkült az ég, feldíszített járművek százai szálították a dolgozókat a találkozási helyekre. A villamosok, az autbuszok, a taxik, a teherautók zsúfoltnak közlekedtek. Virágfüzerek, jelszavak, vörös- és nemzeti színű zászlók lobogtak. A reggeli nap fényében tündöklő főváros

soha sem volt ilyen szép. Méltó volt a nagy naphoz, a felszabadult ország boldog ünnepéhez.

Reggel hat órakor zenekarok járták a főváros utcáit. Az üzemek előtt, a hivatalok előtt, a munkahelyek környékén felsorakoztak a dolgozók. Kibontották a zászlókat, kézbe vették a jelszavakat és a dolgozók vezetőinek arcképeivel díszített táblákat.

Eljen Sztálin! Eljen Rákosi!

A Hősök terén, a díszmelvényen egymás után foglalták el helyeiket a minisztertanács tagjai, az Elnöki Tanács számos tagja, a termelésben élőjáró sztahanovisták, Kossuth-díjasok, a politikai és társadalmi élet kiválóságai, a külföldi diplomáciai testületek tagjai, Kiszelyov, a Szovjetunió magyarországi nagykövetének vezetésével. Nyolc óra előtt néhány perccel érkezett Rákosi Mátyás, a magyar nép szeretett vezére. A Sztálin-úton feltűnnek az első csoportok tömegei, a tere ére az énekszók, a harsogó éljen. Tűzvörös lengő zászlók alatt érkezik a Dózsa György-út bejáratához a menet éle.

Nyolc óra. Megszólalnak a harsonák, kezdetét veszi a nagy seregszemle, a főváros dolgozóinak felvonulása, hogy kifejezzék harcoss elszántságukat a szocializmus építésében, a béke megvédésében. A menet élén Lenin, Sztálin, Rákosi óriási arcképet hoznak. A Sztálin-úton jobbról a III. kerület dolgozói, középen a IX. kerület és baloldalt a VII. kerület dolgozói haladnak sűrű sorokban. A Dózsa György-útról a XIV. kerület fordul be elsőnek a Hősök tere. Az élen mindenütt a kerületek legjobb dolgozói, sztahanovistái, élmunkásai. Az első sorokban viszik a munkaversenyben nyert zászlókat, a Párttól, a Szakszervezettől kapott ki-

tüntetések. Óriási táblák emelkednek ki a tömegből. Rajta jelszavak: „Megvédjük a békét!” és ezt harsogja a tere ért sokezer főnyi tömeg. Egy másik jelszó: „Eljen május 1, a nemzetközi proletariátus seregszemléje!”

Zeng a kiáltás. Sztálin! Rákosi! Megvédjük a békét!

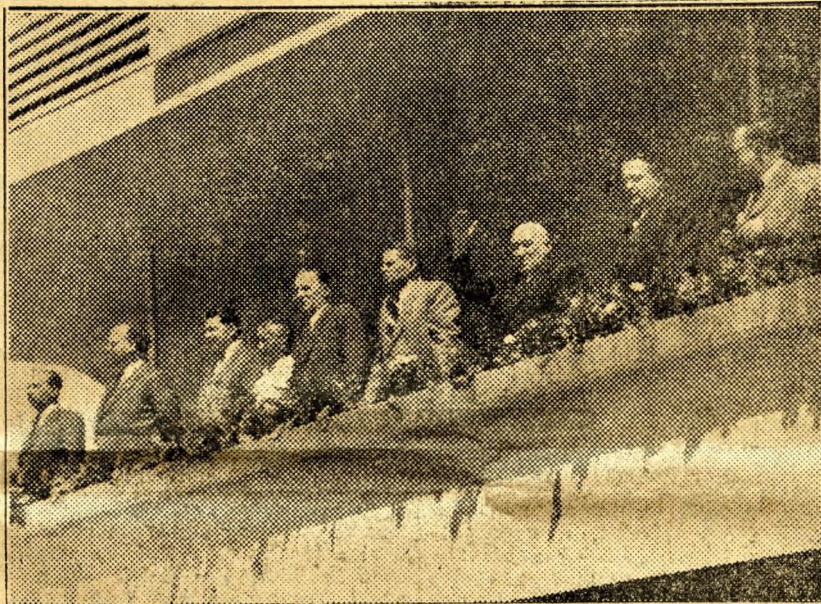
Rákosi Mátyás a díszmelvényen feláll, messze kihajol a korlát fölé, intget a boldogan éljenző dolgozóknak.

Eljen

a szovjet-magyar barátság!

Ezrek haladnak át a téren. Most érkezik a díszmelvény élé a Koronakenyérgyár menete. Piros zászló a dolgozók kezében. A külföldi testvérpártok vezetőinek és az üzem legjobb dolgozóinak arcképet hozzák. Egy nagy tábla beárnyékolja a menetet. Rajta a felírás: „Eljen a szovjet-magyar barátság!” A honvédelmi minisztérium dolgozói Rákosi Mátyást, a Pártot és Farkas Mihály honvédelmi minisztert éltetik. A minisztériumban dolgozó aszszonyok orgonacsokrokat hoznak. Magasra nyújtják a csokrokat. Mintha orgonaerdő haladna át a hatalmas téren.

Atvonult a téren az Asványolajipari NV, a Tejért, az Obudai Fehérítő és a

A díszmelvényről Népköztársaságunk vezetői nézik a felvonulást, Rákosi Mátyás üdvözlő a dolgozókat.

A rádóckölködi „Dózsa György” termelőszövetkezeti csoport tagjai május 1-én körülállják a békeívet aláíró Rába János mintagazdát, a csoport elnökét.

Hungária-gyár menete. A menetet díszítő jelszavas táblák bizonyítják, a dolgozók tisztában vannak azzal, hogy a béke megvédésének legbiztosabb eszköze a termelékenységgel emelés, a szocializmus építésének lankadatlan útja. Ezt mutatja az egyik felirat: „Mi úgy védjük a békét, hogy 200-as brigádunk dolgozunk.” És azt is elmondják a jelmondatos táblák, hogy a magyar nép tántoríthatatlanul áll felszabadítónk, a hatalmas Szovjetunió mellett. „Eljen a békétábor főereje, a dicső Szovjetunió és annak nagy vezetője, Sztálin elvtárs!”

A felvonulók közül sokan volt munkatársai a díszmelvényen ülő minisztereknek, politikai vezetőknek. Az élelmiszeri dolgozók közül többen együtt dolgoztak Marosán György könnyűipari miniszterrel. Egy percre megállnak az emelvény előtt és felkiáltanak: „Szervusz, Gyurkák!” A dolgozó nép ünnepi a sorából kikerült vezetőket.

A Vágóhíd dolgozói villogó bárdokkal, hófehér munkaruhában vonulnak. Egy tábla azt hirdeti, hogy „Munkánkat 220 százalékra teljesítjük a békéért folytatott harcban.”

„Czuczor Zsigmondné 308 százalékot ért el“

Gyönyörű kép következik. A dolgozók magasra emelik a világ élenjáró országának, a Szovjetuniónak tűzpiros, sárlós-kalapácsos zászlaját, amely alatt a népi demokráciák zászlói lobognak. A Csillaghegyi Téglagyár dolgozói, az Óbudai Dohánygyár munkásai haladnak most át a téren. Busz-kén hirdeti egy tábla, hogy „Czuczor Zsigmondné 308 százalékot ért el a május 1-i munkaversenyben.“

„Szemétre a háborús uszítókkal!“

A főiskolások menete halad át a téren. „Zója szakértettségi kollégium“, olvassuk az egyik táblán. A jövő értelmisége, a dolgozó nép gyermekei. Nagy tapsot kap a főváros Köztisztasági Hivatalának ügyes ötlete. Egy nő halad a menet élén, éleshangú csengőt ráz, utána egy kis szemétes kocsit hoznak, a kocsiban a háborúra uszító amerikai halálgyárossok és bé-

Vörös rózsákból font feliratot hoz a másik csoport. A hatalmas Szovjetunió megalkotójának, Leninnek és Sztálinnak és a magyar nép vezetőjének, Rákosi Mátyásnak nevét szőtték szerető kezük a vörös rózsákból. A menetben résztvevők mellén ott villog a munkaérend, az élmunkáskitüntetés. Az üzemi dolgozókkal egy sorban haladnak az üzemekből kikerült honvédtisztek.

rencük. Tito hever. A kocsin felírás: „Szemétre a háborús uszítókkal!“

A leggondozottabb virágoskerttel is felveszi a versenyt a most érkező menet. Az Óbudai Goldberger dolgozói értek a tere. Gyönyörű anyagokból font virágminták ragyognak a nap-sütésben. Ragyogó selymekbe öltözött dolgozó asszonyok mutatják be, hogy milyen szép munkára képes a felszabadult dolgozó nép.

Az öreg Gereben néni

Meg-megakad a menet, a dolgozók megállnak egy pillanatra, hogy egész közről láthassák Rákosi Mátyást, Gerő Ernőt, Farkas Mihályt, Kádár Jánost, Révai Józsefet, a minisztereket, az Elnöki Tanács tagjait, a külföldi vendégeket, a rendező gárdistákat, akik a felvonulás rendjére, fegyelmére ügyelnek, egy pillanat alatt ott-teremnek. „Siessünk, elvtársak, ne bontsuk meg a sorokat, tízezrek vannak még hátra.“ Gereben Pálné, fejkendő, idős néni válaszol: „Óbudáról gyalogoltam ide, hogy láthassam Rákosi Mátyást, hát most igazán meg-nézhetem egy kicsit!“ — szól, még néhányat intget, de aztán szaporázza lépteit, mert tudja, hogy a fegyelmet be kell tartani és még tényleg csak az

eleje halad át a téren a nagy felvonulások.

A két éves Boldog Marika

A III. kerület menetében halad a két év körüli Boldog Marika is. Edesanyja a karjára veszi, egy percre megáll az emelvény előtt és mutatja a kislánynak: „Ott van Rákosi elvtárs!“ A kis csöppség mindkét kezét szájához kapja és csókot dob a díszemelvénnyel. A táblákról látjuk, hogy a KÖZÉRT dolgozó, a IX. kerület pedagógusai haladnak el. Következik a Ferenccvárosi Szappangyár. Nagy tábla alatt vonulnak. Felírása: „167 százalékkal védjük a békét!“ Ennyi az üzem átlagos termelése.

A bolgárok festői népviseletben

A bolgár kolónia éljenzésétől zúg a tér. Nemzeti viseletbe öltözve vonulnak fel, az emelvény előtt népi táncokat jártak. Rákosi Mátyást és Cserenkóvot, a bolgár nép vezérét éltetik. A Magyar Gyapjúfonó és Szővőgyár dolgozói elhozták a gyermekeiket is. Papák, mamák vállukon, nyakukon hozzák a csöppsegeket, a gyermekek nyakában felirat: „Jövnék a béke!“ Taps harsan. Az egyik üzem az élet-színvonal emelkedését mutatja be. Egy nagy tábla alatt, amelyen ez áll: „Üze-

munkben így emelkednek az életszínvonal!“ Öt dolgozó halad. Az első az 1945-ös évet mutatja, ujjnyi sovány ember, aztán mindig gömbölyödik a tábla alatt lépkedő dolgozó, míg végül az 1950-es tábla alatt egy jól megtermett, hatalmas munkás halad. Rákosi Mátyás szemébe kapja a távcsovet és úgy nézi hosszan az ötletes képet. Leteszi a távcsovet, tapsol és mutatja Gerő Ernőnek, Vas Zoltánnak a látványt. Nagy tapsot kap a felvonulás a díszemelvénnyel közönségtől.

Ezernyi ötlet színesíti a menetet

Ezernyi ötlet színesíti a menetet. A Sodronygyár NV dolgozói egy erős, jól lelakatható ketrecet készítettek, amelyre felírták: „A béke ellenségei!“ Lakót is találtak hozzá. Benne húzza meg magát az Egyesült Államok és Anglia imperialistáinak képviselője és tapnyaló kutyájuk, Tito.

A Vidám Színház dolgozói haladnak el a téren, majd egy nagy tábla jelzi, hogy vége a III. kerület menetének és most érkezik a térre a II. kerület. Elöl öt úttörő lépked, azután élmunkások következnek, majd a Hidépitő NV dolgozói után az István-kórház, a Ganz Villamosági Gyár menete.

Vidám trombitaszó harsan. Az úttörők csoportja érkezik. Messze megélezi őket énekük, kiáltásuk: „Eljen Rákosi pajtás, boldog jövnök irányítójai!“ Az úttörő vasutasok egyenruhában, tisztelegve haladnak el. Közben a másik oldalon a külügyminisztérium dolgozói, a Kőbányi Sörgyár dolgozói vonulnak. A Sörgyár dolgozói hatalmas földgömbön ábrázolják a békétábornövekvő erejét és a földgömből lecsúszott amerikai és angol imperialistákat. A XI. kerület dolgozói is a térre értek. A menet élén a Standard-gyár halad. Magasra emelik az élüzem-kitüntetést. Joggal büszkéek erre. A Standard-gyárba befészlelődtött imperialista ügynökök leleplezése után rövid idő alatt kivívták az élüzem-címet.

Jobb tanulással, jobb úttörőmunkával

Árad az ifjúság menete. A harsogó jelszavakból néhányat ragadunk ki. „Jobb tanulással, jó úttörő munkával segítjük az Öt éves Tervet.“ „Selejtet mi nem csinálunk, egyes-kettes nem lesz nálunk.“

boldog jövnökért küzdjétek a békéért.“ Az egységes ifjúsági szövetség mellett tüntetnek a másik jelszóval, „Előre a

Párt vörös lobogója alatt, a Komszomol példáját követve az egységes ifjúsági szervezettel!“

Békegalambok röppennek fel

Egyenruhába öltözött bányászok csoportja csákánnyal és más fejteszközzel vonul fel. Rákosi Mátyás a díszemelvénnyel közepéről átmegy a szelőről és úgy köszönti a szénésztársakat hőseit, Dörgő hurrá, „Eljen Rákosi!“ a bányászok válasza.

Az állami Apolónképző Iskola hallgatói békegalambokat hoznak. Az emelvény előtt feleresztik, a galambok felröppennek a magasba, ott köröznek. Tapsol a nép. A Pamuttextil

Művek piros-fehérpettyes ruhába öltözött nőldolgozói haladnak. Majd a Kis-motor- és Gépgyár következnek. Az Operaház dolgozói a földgömböt és rajta a békegalambot hozzák. A Gamma, a Kábelgyár, a Budapesti Nőiszabók Kisipari Szövetkezete halad át a téren. Galambok röppennek a menetből, kifejezve a magyar dolgozó nép békeakarátát. A Magyar Gyapjúmosó dolgozói hozták a békegalambokat.

A békéért harcolni kell

A következő csoport táblája azt bizonyítja, a magyar nép tudja, hogy jámbor óhajlással nem lehet megvédeni a békét, a békéért harcolni kell. Ezt írták fel táblájukra: „Erősítsük Néphadseregünket, hazánk öklét.“ A Lóden Posztógyár, az EMAG, az útépitő munkások haladnak, az Április 4. Gépgyár nagy táblája tűnik elő. Vörös léggömböket eresztnek a levegőbe, rajtuk felírás: „Megvédjük a békét!“

A fővárosi kézművespróknál is ott haladnak a menetben. Mögöttük a vidéki kézművespróknál motorkerékpáron, kerékpáron. A tábla jelzi, hogy a város háza dolgozói vonulnak át most a téren. A

MASZOVLET következik, majd a Rákosi Mátyás Vas- és Féművek gyönyörű menete fordul be a Hősök terére. A dolgozókat nem is lehet látni, zászlók erdeje takarja. Elöl halad az élüzem, a Csőgyár.

A Budai Pamutfonó után a Kelenföldi Goldberger menete következik. Lenin, Sztálin, Rákosi Mátyás arcképet hozzák. Utána óriási földgömb, rajta felírás: „Világ proletárjai egyesüljétek!“ Majd az üzem nőldolgozói száz színben csillogó gyönyörű anyagokat emelnek magasra. Békés termelő munkánk eredménye. Zeng a kiáltás: „Békét akarunk!“

„Párt vezeteti Szövetségünk, Komszomol a példaképünk“

A MINSz menete következik. A fiúk fehér ruhában, a lányok kék ruhában menetelnek. Forrósodik a hangulat. Zeng a hurrá, óriási vörös és magyarcímerek zászlók alatt vonul az ifjúság. A lányok orgonacsokrokat emelnek magasra, a díszemelvénnyel elé érve feldobják és egy

percre úgy néz ki, mintha hatalmas erdő nőtt volna a Hősök terén. Zeng a hurrá, zeng a kiáltás: „Megvédjük a békét! Eljen Rákosi!“ Az ifjak kiáltása elnyomja a zenekarok hangját. A lányok vörös tulipánt lengetnek, zeng a jelszó: „Párt vezeteti Szövetségünk, Komszomol a példaképünk!“

Vesszenek a háborús gyujtogatók!

Az Állami Lapkiadó dolgozói vonulnak át a téren. A Magyarországon tanuló albán ifjak követik őket. Sztálint, Hodzsát, Rákosit, éltetik. Az Öt éves Terv munkaerő-tartaléka felirat alatt a jövő ipari munkásai, a jelen tanulói haladnak. Szakmájuk jelképeit hozzák, kalapács, véső, fogó, malteroskanál az ifjúmunkások kezében. Vesszenek a háborús gyujtogatók! — harsan az ifjak ajkáról. Az ápolónők kék-fehér egyen-

ruhában, a postások díszegyenruhában vonulnak.

A tér közepén még mindig az ifjúság sokszere csoportja halad. Több mint másfél órája vonulnak már. Szinte beláthatatlan a menet vége. Ujabb és újabb csoportok érkeznek. Ujabb és újabb lelkes jelszavakat lobogtatnak. „A mi jövnök a szocializmus!“ — hirdeti az egyik tábla. Válaszol rá egy másik: „Ifjúmunkás előre, munkaverseny élére!“

Békében akarjuk építeni a falut

Az I. kerület menete érkezik a térre. Hatalmas vörös csillagot hoznak a menet élén. A másik oldalon a Falusi Kislakásépítő NV jelszava villan: „Békében akarjuk építeni a falut!“ A XII. kerület dolgozói Sztálin és Rákosi Mátyás arcképe mellett a külföldi testvérpártok vezetőinek arcképet hozzák: „Eljen Thorez, Eljen Togliatti, Eljen Mao-Ce-Tung“. Egy hatalmas bástya emelkedik ki a menetből, a bástya közepén a

Szovjetunió neve áll és a bástya egy-egy köveire a szocializmust építő népi demokráciák országainak nevét írták. Így testesítik meg a háborúra uszító imperialista fronttal szemben szilárdan álló békétáborn.

A Ganz Vagón- és Gépgyár minden-egyik dolgozója vörös ingben vonul fel. A Lapterjesztők kerékpárra kötött ujságcsomagokkal haladnak át a téren.

Együtt város és falu asszonyai, lányai

Messzire hangzó énekszó jelzi, hogy a MNDSz felvonulása következik. Piros ruhába öltözött asszonyok, ótágú vörös csillagot képeztek és úgy vonulnak. A piros pettyes fejkendő asszonyok tízezrei a béke mellett tüntetnek. Az Egyesült Izzó dolgozói, majd a Lágymányosi Dohánygyár dolgozói következnek. A Kistext menete is most halad át a téren, a sok kék közül is kivillan az üzem egyik élmunkásának arcképe, Izsák Istvánné. A MNDSz menetében népviseletbe öltözött asszonyok haladnak. Kalocsáról, Ócsényből és még néhány helyről jöttek fel május 1-ére. Az MNDSz jelszava: „Anyák, gyermekeitek jobb jövőjéért harcoljatok a békéért.“ Egy másik jelszó: „Sztálinnal a békéért.“ Az asszonyok egy magyar népdal éneklésére maguk költötte szöveget énekelnek: Pusztuljon a reakció egy szál. Eljen, Eljen Rákosi elvtárs sokáig! Egy másik dal szövege is kicsendül: „Ha összetartunk rendületlen, legyőzzük végre a háborút!“

A magyar sport élenjárói

A sportolók fegyelmezett, szép felvonulása ragadja tapsra a közönséget. Sztálin arcképe alatt lengő vörös

Felejthetetlen látvány volt a Vörös Csepel dolgozóinak felvonulása. Az élen a Rákosi Mátyás Vas- és Féművek haladt.

zászlók alatt vonulnak olimpiai és világbajnokaink, a magyar sport élenjárói. Ott halad a csehszlovák csapat ellen fölényes győzelmet aratott magyar labdarúgó válogatott, majd a különböző egyesületek következnek. A Honvéd Sportegyesület jelszava: „Sportban is példaképünk a Szovjet Hadsereg”. Az Előre sportoló lányai fehér galambokat hoznak. Felengedik őket a díszemlévény előtt. A Testnevelési Főiskola dolgozói ötágú vörös csillagot alakítottak menetükből.

Lengő zászlók alatt menetel Angyal-

Fegyelmезetten, rendben zajlott le a hatalmas seregszemle

Telnek a percek, múlnak a negyed-órák és egyre áramlik a menet. 11 óra, 12 óra, 1 óra. A szikrázó napsütésben villognak a zászlók, a díszemlévény közönsége fáradhatatlanul köszönti a

föld munkássága. A menet élén büszkén hirdeti egy felírás: „Ötvennégy millió 580 ezer forint májusi felajánlást teljesítettek Angyalföld dolgozói.” A Ganz-Hajó menetének élén egy hajómodellt visznek. A Magyar Felvonógyár dolgozói az üzem legjobb dolgozóinak arcképeit emelik magasra. Szilágyi Márton 337 százalékot teljesített — hirdeti az egyik felirat. Az Elzett-gyár az első békeív óriására nagyított mását hozza, rajta Rákosi Mátyás aláírásával. A Sztálin-híd dolgozói, a Budapesti Elektromos Művek dolgozói vonulnak.

vonulókat. A felvonulás rendezősege mint valami hadseregarancsnokság irányította a menetet. Az asztalon térképek, rajtuk piros és kék zászlócskák jelzik a felvonuló dolgozók tömegének

pillanatnyi helyzetét. Cseng a telefon, hogy a VIII. kerület dolgozói a Baross-terén vannak. A kerület zászlócskáját a megfelelő helyre teszik. Stopperórával és lépésmérővel kiszámítják, mikorra kell nekik a térre érni. És így kíséri a rendezőség az egész felvonulást. A torlódást a rendezőség percek alatt elintézi. Sűrítik a sorokat és máris halad tovább a menet. Két óra is elmúlt már, amikor az utolsó piros zászlócskák is elértek a Hősök terére. A főváros dolgozóinak hatalmas menete véget ért. Százszázok vonultak el Rákosi Mátyás előtt. A Városligetben, a Népligetben, a Városmajorban, a Margitszigeten a kijelölt helyeken letelepedtek a dolgozók és megkezdődött a vidám majális. A harcos felvonulás után vidám szórakozással ünnepelték a szocializmust építő dolgozók a hatodik szabad május 1-ét, a világ dolgozóinak harcos seregszemléjét.

— No látod! Megmondtam, hogy a május elseje a miénk!

Nagy izgalommal állnak be a nézők egyre növekvő soraiba a színpad elé, ahol nemsokára félrelibben a függöny és megnyílik a mesék színes, látványos, tanító, szórakoztató birodalma.

De az egész Városmajor zeng a jókedvtől a mámorosan szép májusi fényben. A szakszervezeti színpadon a pénzügyigazgatóság szimfonikus zenekara játssza a Hunyadi Lászlót, a munkáshallgatóság feszült figyelmében. Az óbudai Pamutipar fehértrikós, kéknadrágos atlétái és atlétanői látványos erőmutatványokkal szórakoztatnak. Az építésügyi minisztérium díszes bódéja felől pompás látvány: a dolgozók számára borjúpörkölt készült maharónival. A zöld pázsiton, a fák alatt a fiatalok népi tánccsoporthoz alakítanak. Az úttörők ajkán feleselendül az induló. A hatodik boldog május felszabadult hangulata árad a szórakozóhelyek, cellovöldék, kórhinták, hajóhinták között.

A szakszervezeti színpadon most a könnyűipari minisztérium 70 tagú énekkara áll. A karmester a nézők felé fordul.

— Most a közönség is énekel! — kiáltja. És máris olyan erővel csendül fel a dal, hogy szinte betölti a ragyogóan kék májusi égboltozatot:

— „A békehábor legyőzhetetlen!”

Vidám, boldog szórakozás a hatalmas felvonulás után

Összegöngyölték a zászlókat a dolgozók a felvonulás után. Megkezdődött a délutáni multság. A város minden részében zenekarok harsogták az indulókat, a táncdalokat. Az utcák egyes részeit újradszították, lampionokat szereltek fel, az utcabálra készültek. A lige-

tekben, a tereken felállított színpadokon vidám műsor pergett. Ezer és ezer teryér verődött össze, megköszönve a kedves előadást. A színészeket, a bábozókat teherautók szállították egyik helyről a másikra. Néhány képben számolunk be a felejthetetlen május elsejei délutánról és estéről.

— Semennyibe, kis pajtás! — feleli a XII. kerületi MNDSz bábcsoportjának vezetőnöje. — Ma mindenki ingyen nézheti az előadást.

— Hurrá! — kiáltja a gyerek, mire a másik oktató hangon szól rá:

A Népligetben mindenki táncol

Népliget. Délután 5 óra. Zeng a dal, cseng a muzsika mindenütt. A nagyvendéglő mögött fehéringes fiúk és lányok táncolnak, hatalmas kört alkotva. Két hangra éneklük: „Kerek a káposzta, száraz a levele, kinek van már párja, menjen táncba vele.”

Mindenki táncol. Hatalmas hangszórók közvetítik a zenét, de beljebb, távolabb, az óriási látkör kitett tisztásokon is keringők, csárdást járnak öregek, fiatalok. A szabadtéri színpadok

körül ezrével állnak az emberek. Cseng a szívóblő jövő nevetés, csattan a taps. Öreg bácsi, öreg néni áll a népligeti vurstliban s a hőmpölygő, nevető, zsi-vajgó tömeget nézi. Száll a hajóhinta, boldogan sikong a fiatatság, durrognak a puskák a cellovöldében. A két öreg arcán előmlik a józsi öröm.

— Nem így volt ez 40 évvel ezelőtt! — szólal meg az ember.

— Ezután mindig így lesz! — felel rá az asszony.

Utcabálak, kivilágított hajók a Dunán

Hétfőn este vidám hangulatban, utcabállal ünnepelte Csillaghegy dolgozó népe hatodik szabad május 1-ét. A Zrínyi-utat tarka lampionok világították. Fehéringes, kék-pirosnyakkendős úttörők, sötétkégyenruhás, acélszürkeinges SZIT-es fiúk, lányok, idősebb dolgozók együtt jártak a csárdást. Este tíztől éjféltáig harsogtak a zenekarok. Amikor kifáradtak az énekléstől, a tánc-tól a bálózók, kiültek a Dunaparttra. A Dunán piros, fehér, zöld fényárban tündöklő hajók úsztak.

Felejthetetlen élmény marad számomra ez a május 1-e — mondja Sas Ferenc esztorgályos tanuló. — Vidám, boldog nap volt. Az erőnk, együvértarozásunk élő bizonyítéka.

Vége a bálnak. A kivilágított, színes hajók sem látszanak már a csendes Dunán. A bálózók karonfogva, beszélgetve, kisebb csoportokban énekelve mennek hazafelé. Vége ennek a csodálatosan szép napnak, de szívükben ott él a hatodik szabad május 1-ének ezer-nyi öröme.

Művész szórakoztató műsorok a Városligetben

Káprázatos kultúrparkká változott május 1-ünnepére a Városliget. A dolgozók a felvonulás után alkalmi táborokba tömörülve letelepedtek az árnyas fák alatt, a zöld fűvön. Táblák jelezték egy-egy üzem helyét. És ahogy fogyott a tömeg a Sztálin-úton, úgy népesedett be a Városliget, amelynek fái között itt is, ott is táncgyűttesek, harmonikaszóra éneklő dalárdák alakultak. Rázendítettek a mozgalmi indulókra azok a zenekarok is, amelyek az imént még a felvonulásban vettek részt. Harsogott a környék az énektől.

Mire véget ért a felvonulás, megkezdtek műsoraikat a szabadtéri színpadok. Az ünneplő sokaság szórakoztatását a legkitűnőbb színészek, a legjobb együttesek vették át. Komoly kultúrát, magasnívójú műsorokat hoztak a Ligetbe, ahol azelőtt a munkásembereket csak a cellovölde, meg a plasztikon szórakoztatta.

A Vajdahunyad várának udvarán a Fővárosi Zenekar a Rádió Szimfonikus zenekarával felváltva játszott. A Dózsa György-út és az Ajtósi-Dürer-sor között felállított, zászlókkal, képekkel gyönyörűen felszített színpadon, a Testnevelési Főiskola hallgatóival az élen, különböző népi táncokat mutattak be az üzemek fiataljai. A többi színpadon a szakszervezetek dolgozói szórakoztatták az ünneplő sokaságot. Tapsvihar fogadta a pesti színházak színészbrigádjait is.

A Vorosilov-útnál a Honvéd-együttes bemutatóját jutalmazták szűnni nem akaró tapsokkal, az Ajtósi-Dürer-sornál a MINSz kultúrcsoportjai arattak átütő sikert.

A Vajdahunyad vára és a Petőfi-csarnok közötti sportpályákon kosárlabda, röplabdamerkőzések folytak, ökölvívó és birkózó versenyeket rendeztek s egymást követték a szebbnél szebb tornabemutatók is.

Egy ormótlan, nyomasztó nyomortelep helyén

— Szabad egy táncra? ..

A szöszkefűrtű bábész kis bakfis-lány szegénylősen elbújt az útszegélyen ácsorgók csoportjába, de a magas pártfelvényes fiatalember nevetve elkapja a karját. Már pörögnek is. Mintha különös csillagbolyos bálteremre vált volna ez a csepeli utcaszeglet. Színes szoknyák, kabátzárnyak röppennek, hajfürtök úsznak a szélben.

Es az OTI. A ragyogó palota szinte szikrázik és muzsikál a fényben. Mint egy óriási ezüstszelece, bűvös ékszerdoboz. A lépcsőkön a munkászenekar. Körül a táncraébredt tömeg. 1950 május 1... Csepel... Utcabál... Idézzük ide a multat? Nem, világért sem. Hisz oly mesés az így. A ma. De mégis: Raáb Gusztáv szerszám- és géplakatos nem állja szó nélkül.

— A multban itt, az utcabál helyén egy ormótlan, nyomasztó nyomortanya terpeszkedett. Csontzenére, zsandárszítókra, kardlapok között táncoltunk. De a ménkő a multba. Hogy nem jön vissza, az tény...

Nehéz ilyenkor messze nézni, messzebb a lampionok fénykörén. De kell. „Május 1 a világ dolgozóinak, a béke harcosainak nemzetközi seregszemléje.” Newyork, London, Páris gyárnegyediben, a kék egü Itáliában másféle a

május 1-i hangulat. Am ott is ég a tűz. kiolthatatlanul a munkásságban. Amint végigvonulnak az utcákon, jötti hányva tankoknak, jegyvereknek, munkát, kenyeret, békét kiáltva. Május 1: táncolnak a világ népei — és megremegnek a burzsoa világ alapjai. Egy célba befutó ezernyi párhuzamos országút: szabadság, szocializmus.

Az újságíró elteszi jegyzetfüzetét. Nem kell az. Toll se kell. Inkább táncol, vigad ő is, mert hát szíve, piros noteszlapjaira úgy is beírják mondani valóikat Csepel ifjai és idősei, férfiai, leányai és asszonyai.

„Reggel autobusz- és gépkocsikaravánok vittek be bennünket a Hősök terére és miután üdvözlöttük Rákosi Mátyás elvtársat és hitet tettünk a Párt, a Szovjetunió, a békeharc mellett — visszahoztak bennünket. Kímélték a lábunkat a táncra” — nevetnek.

Moszkva... A Kreml ötágú csillagából lepattant egy aranyos szemcse. Abból született ez az utcabál. Egy hosszú, szikár bácsika táncol az úttest közepén. Olében unokája. Hároméves vasgyűrű. Parányi markával megmarkolja nagyapja bozontos, őszhaját és ujjong, ringatózik a tömeg fölött. Távolabb fejkendős néni. Messzebb, az útszegély lúlsó részén egy élmunkás és egy élmunkásnő táncol. Mellükön csillog a jelvény...

Bábszínház, nagyszerű zenekarok a Városmajorban

A Városmajor tarka tömegében déli 12 órakor három kiskgyerek tőri át magát a színes emberáradaton.

— Ott van! — kiáltja az egyik a bábszínház magas, kék emelvényére mutatva, amelynek kis színpadát egyelőre piros függöny takarja el. Az

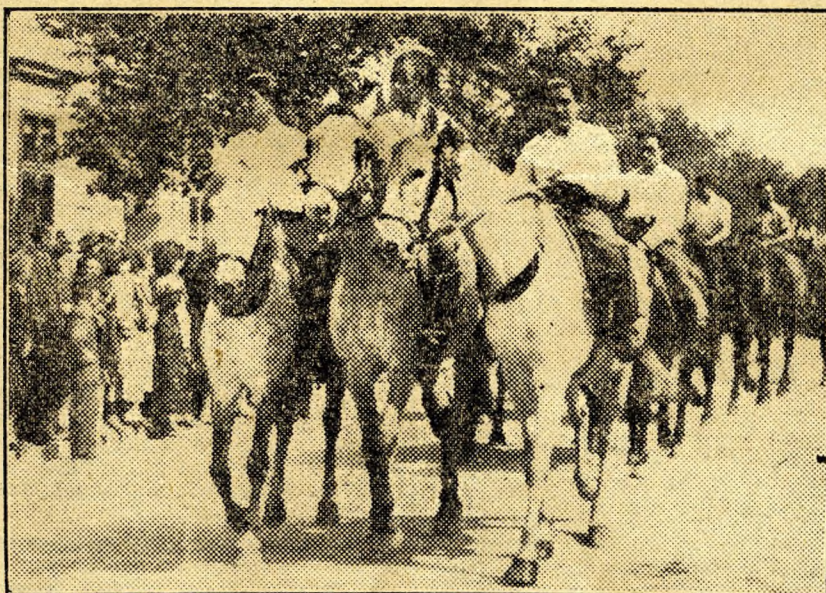
előadás csak 1 óra után kezdődik, az emelvény mögött most folynak az előkészületek.

— Néni kérem, mennyibe kerül a belépődíj? — kérdezik, kissé gondterhesen szornogatva a zsebükben az aprópénzt.

Dolgozó parasztok, kubikosok, vasutasok a vidék májusi ünnepén

Az ünneplőbe öltözött debreceni utcákon négy órán keresztül vonult a dolgozók végeláthatatlan sora. A menet Sztálint és Rákosi Mátyást illetve vonult végig a Vörös Hadsereg útján. Az ipari munkásság mellett ott voltak a termelőcsoporttagok és a dolgozó parasztok ezrei is és felvonultak az állami gazdaságok traktorai, a Hortobágy dűbörgő Sztálinyeceivel.

Győrött már vasárnap este kigyuladt a városháza tornyán elhelyezett ötágú csillag és ott ragyogott egész éjjel a város felett. Miskolcon 60 ezer dolgozó tett hitet a béke megvédésére, a proletár internacionalizmus mellett. Reggel kilenc órától délután két óráig tartott a felvonulás. A MAV dolgozói előtt a villamosvonalon vonat haladt. Az 500 kilométeres és a kétezertonnás

Lóháton vonulnak fel a szombathelyi szabadságharcosok.

mozgalomban résztvevő mozdonyvezetők és fűtők csoportját a Kossuth-díjas Tóth János vezette.

Szín pompás volt a csongrádi kubi-kosok felvonulása, akik feldíszített talicskával vonultak a menetben, amelyek élén két gyönyörűen feldíszített Sztálin-tractor haladt. Ezeket a tanyai lovasbandériumok, a feldíszített szekerek százai követték.

Négyméteres vörös csillag

Pusztaszeren emlékművet avattak május elsején. Az emlékmű egy szovjet és egy magyar katona kézfogását ábrázolja. Felgyőn több ezer újjazda tüntetett a béke mellett. Sándorfalván május elsején avatták fel az új gépállomást.

Paks dolgozói feldíszített csónakon a Dunán rendezték meg a felvonulást. A juhéli állami gazdaságban a Munka Tiszteletére emlékművet avattak. A székszárdi felvonuláson virágokkal feldíszített Sztálin-tractorok haladtak a menet élén. Pápin minden felvonuló gomblyukában piros virág díszlett. A lovasbandérium után a Perutz-gyár dolgozói haladtak. A gyár elmunkásai négy méter magas vörös csillagot vittek.

Délután három szabadtéri színpadon szórakoztatták a dolgozókat, este pedig 200 tagú énekkar adott hangversenyt.

Sztálin-tractorok a menetben

A szolnoki dolgozók színpompás felvonulása több mint három óra hosszúságú volt. Az ünnepségen 100 békegalambot bocsátottak a magasba. A felvonuláson részt vettek szajoli és a besenyszógi gépállomás Sztálin-tractorai is. Esztergomban a felvonulás kiemelkedő pontja az élő Szabadság-szobor volt, amely a Szovjetunió iránti hálánkat és dolgozó népünk szabadságát jelképezi.

Az ifjúság egységét szimbolizálta Tatabányán a SZIT-tagok, az EPOSZ-tagok és diákok együttes felvonulása, akik kart karba öltve, énekelve haladtak a menetben.

Kiskunfélegyházán a Magyar-Szovjet Társaság tagjai székházát avatták május 1-én. Kisasszonyoktól meggyújtották a kultúrház és a könyvtár. Könyvsítart is állították fel a faluban, ahol a dolgozó parasztok nagy lelkesedéssel vásárolták a szovjet és a magyar irodalom alkotásait.

Felemelő volt a bajai dolgozók ünnepi seregszemléje, amely közel másfél órán át tartott. A városi dolgozók sorai között ott voltak a környékbéli termelőcsoport tagjai és az egyénileg gazdálkodó parasztok hatalmas tömegei is. Amerre a menet elhaladt, rengott az utca a felvonulók lelkes jelszavaitól.

Sztálin és Rákosi nevéből zúgtak az utcák

Hangos énekszóval, harsos jelszavakkal vonultak fel Szeged dolgozói is. A vasutas dolgozók menete élén füstölő mozdony haladt Sztálin generalisszimusz virágokkal díszített fényképevel. A menetben a Textil-kombinát ifjúságának, az újszegedi kendergyár, a Szegedi Kenderfonó, a dohánygyár és a többi üzemek dolgozói köszöntötték a dolgozókat ünnepét. A háromórás felvonulás alatt Sztálin és Rákosi nevéből zúgtak a szegedi utcák.

Tizenegy dübörgő traktor vitte Sztálin és Rákosi arcképét a mórakalmi gépállomás traktorainak felvonulása élén. Ott voltak az ünneplők sorában az egyénileg gazdálkodó kis- és középparasztok is.

Vácott hat kilométer hosszú felföldözött útvonalon vonult a sokezer főnyi dolgozó. A menetben egy négy méter magas fehér tornyot vittek, tetején békepálmát hordó nőakkal. Egerben a magyar-szovjet barátságot életre vevő felhúsz ezer dolgozó.

Négyszáz piros léggömb

Elmunkások csoportja nyitotta meg a győri dolgozók ünnepi menetét. A vágógyár kovácsműhelye „Minden kalapcsütésünk újabb csapát a háborús uszítókra” feliratú táblával haladt a menet élén. Salgótarjánban „Szocialista versenyen ünnepeljük május elsejét” feliratú tábla hirdette a dolgozók békés termelői szándékát. Az üveggyári dolgozók táncoscsapatai harmonikaszo-

mellett gyönyörű népitáncokat lejlettek. Nagykanizsán Sztálin-tractorokkal vonultak fel a gépállomások traktoristái, majd a környékbéli parasztság zárta be a sort több mint száz lovaszekerrel.

Pécs útvonalain pompás látványt nyújtott a 40 ezer főnyi dolgozó tömeg felvonulása. Nagy tapsot kapott a bányászok és bányász-lányok csoportja. A Soprona-gépgyár dolgozói után 400 pi-

ros léggömböt bocsátottak a levegőbe. Az MNDSZ asszonyai és lányai ütemesen kiáltották: „Megvédjük a békét!”

Szombathelyen tíz szabadtéri színpadon gondoskodtak a dolgozók szórakoztatásáról. Keszthelyen mintegy nyolcezer főnyi dolgozó vett részt a felvonuláson. A járás díszítési versenyét Zalavár község nyerte, ahol minden házat feldíszítettek és minden száz mé-

terre díszkaput állítottak a békét követelő, a Szovjetuniót, a Pártot és a szocializmust ünneplő feliratokkal.

Boldog nótá szálalt a víz fölött

Az ország minden községében, minden városában nagy lelkesedéssel, boldog jövőre, a békébe vetett hittel, de a béke mellett harsos kiállással ünnepelték a dolgozók a hatodik szabad május elsőjét. A celldömölői felvonulást az MNDSZ-asszonyok csoportja nyitotta meg. Minden asszony fehér békegalambot vitt a kezében. A dunaparti községek: Dömsöd, Dunavecse, Dunapataj és Géderlak a víz partján rendezte meg vidám május elsőjét. Egész éjjel szólt a zene, színes lampák fényét verte vissza a Duna és boldog nótá szálalt a víz fölött...

Az üzemi dolgozók csodálatos ünnepre mozgósították a falut

„Kedvesemnek háza előtt
Az éjszaka májusja nőtt...”

Felsőtárkányon sok a májusfa a lányos házak ablaka előtt. A tárkányi lányok nagyon kitettek magukért. A májusi felvonulásban színpompás népviseletben, énekszóval úgy mentek a menetben, hogy nemigen akadt legény a faluban, akinek ne dobogott volna gyorsabban a szíve...

MÁJUS ÜNNEPÉT

más esztendőben is megünnepelte a falu. Mégsem lehet az idei ünnepet a régiekhez hasonlítani. A fagymunkáló üzem munkásai szervezték a felvonulást. Már hetekkel előre megbeszélték az összes tömegszervezetekkel, úgy állították össze a műsort, a felvonulást. Dalokat tanultak. Kultúrcsoportjuk készülődött. Együtt dolgoztak az EPOSZ-fiatalokkal. Bevonultak a munkába az MNDSZ asszonyait, egyszóval mozgósították a falut. Felsőtárkány követte az üzemi munkások felhívását, május elsőjén olyan ünnepet rendezett, amelyet még a falunak sem üregje, sem fiatalja nem látott.

LAMPIONOS FELVONULÁSSAL

kezdődött május vasárnapján. Tizenöt cigány zenét a menetben. Egy sem maradt volna otthon. Nem pénzért muzsikáltak — ők is az ünnep hangulatát akarták emelni. A tó partján gyűlékezett este a falu. Szólt a zene. Enni-innivaló akadt bőven. Olesó is volt minden. Ezt is az üzemi munkások szervezték meg így. A fák alatt táncperdültek még az öregek is. Ezen a napon senki sem érezte, hogy fáradtság van a lábában és a kerek hold már magasan járt az égen, amikor a lányok búcsúzóul még egyszer megköszönték a legényeknek a gyönyörű májusfákat.

Moszkva

napról napra szebb lesz

Lőrinc Tamás, aki a Magyar Ifjúság Népi Szövetségének állandó ki-küldöttje a Nemzetközi Diákszövetségben és résztvevő a Szövetség moszkvai tanácskozásának munkájában, nyilatkozott a moszkvai rádióban ottani élményeiről. Elmondta, hogy a szovjet fiatalok a Komszomol vezetésével vezetőszeretettel töltöttek be a világ haladó ifjúságának nagy szervezeteiben, a DIVSZ-ben és a Nemzetközi Diákszövetségben. A szovjet nép és ifjúsága építi hazáját. Moszkva napról napra szebb lesz, a Szovjetunió minden népe boldog és munkával harsol a békéért.

A Volt Politikai Foglyok Nemzetközi Szövetségének tanácsa prágai ülésén felolvasták a közös csehszlovák- lengyel határozati javaslatot arról, hogy zárják ki a titóiista szervezeteit a Szövetségből. A határozati javaslat mellett felszólalt a triestini, osztriai, olaszországi, demokratikus német és görög küldött. A határozati javaslat kimondja, hogy a tanács megszakítja a kapcsolatot a jugoszláv nemzeti szervezett mostani vezetőségével és kapcsolatot létesít azokkal a jugoszláv politikai foglyokkal és partizánokkal, akik megszakították kapcsolataikat Jugoszlávia fasiszta vezetőivel és a Szovjetunió vezette békétáborban harcolnak.

KIS LEGÉNY A NAGY MENETBEN

Dürgő taps és derűs nevetés fogadta ezt a kis békeharcost május 1-én. A kis legény büszkén taposta parányi kerékpárjának hajtókárját, lelkesen emelgette és lengette csöppnyi öklét a nagy felvonulási menet közepén. Vékony hangján együtt kiabált az öblöshangú tömeggel: „Harcolunk a békéért!” „Vesszenek a háborús uszítók!” „Éljen a szabad május 1!”

A nótázó Dankó-lányok

Hárman vannak a nótázó Dankó-lányok: Aranka és Amália testvérek, Annus az unokatestvérük. A szemükben mosoly, a szívükben boldogság, szavukból az új élet értelme, a munkájuk iránti rajongás árad. Hátukon batyut cipelnék. A batyuban ünneplő ruha, ünneplő cipő. A kezükben virág, útközben szedték az erdőn: sárga kankalin, kékes-lila vad-borsóka és kései ibolya.

Regéről kaptattak fel a hegyek közé, az erdei dolgozók májusi ünnepére. A Sátorfalvai helyi Erdőgazdálkodási NV. a Kőkapu-völgyben rendezte vidám május délutánját. Már ácsolják a zöld réten a szabadtéri színpadot a műkedvelő előadásra, két földbevéjt tűzhegyen hatalmas üstben föl a vacsora, most zörgött fel a szekér a boroshordóval; gyalogosan, kerékpáron, kocsin, teherautóban. Sztálin és Rákosi képével, jenyőlombbal, orgonafüzékkel díszített erdei kisoasúton gyülekeznek az ünnep közönsége. Nem egyszerű ünnepre, nemcsak szórakozásra, táncra, május délutáni vidám órákra gyülekeznek; kétkézi és értelmiségi dolgozók ölelkezése az ünnep jelszava.

A három Dankó-lány tizenhat kilométert gyalogolt, hogy Regéről eljőjen a Kőkapu-völgybe. Tizenhat kilométert gyalogolnak majd a holdvilágos estében hazafelé is. Regéc kicsi község. Mindössze hetven házzal van benne. Regéc hetven házában kétszázötven lakója is májusi ünnepet rendez. Már szombaton kezdődött. A népnevelők sorra járták a hetven házat a békeivel.

— Minden regéci aláírta! — mondja Dankó Aranka. — Mindnyájan békét akarunk: öregek és fiatalok. Senki se akarja, hogy atommal pusztítsák el a népet. Mert tudjuk, hogy a szabad nép ellenségei nem bírják elviselni a mi jó életünket a mi boldog hazánkban...

Dankó Annus hozzáfűzi: — Minden aláírás odakiáltja nekik: Megvédjük a békénket!

Dankó Amália is bólint: — A Szovjetunióknak van ereje, hogy a Békefront győzzön!

Dankó Amália az öt legjobb tanuló között volt a 24 erdei dolgozó lány legutóbbi csemetekerti szaktanfolyamán. Könyvjutalmat kapott.

— A könyv címe: „A kommunista nevelésről” — mondja. — Minden nap olvasok belőle. És amit olvasok, elmondom a többi lányoknak.

Dankó Aranka büszke a hugára: — Záróvizsgán megmondták, nemcsak a szakmai, hanem az elméleti tudásért is jutalmazták Máliát a könyvvel...

A három batyuból előkerül az ünneplő holmi. Kicsit összegyűrődött. Gondosan simítgatják a szoknya ráncait. Lassan készülődnek az öltözködéshez.

— Szép a ruha! — dicsérem. — A cipő is új, látom!

Dankó Annus magyarázza:

— Telik a keresetből! Százhusz forintot viszünk haza fejenként minden héten.

Aranka és Máli az anyjuknak adják a kereset jó részét. Tizennyolc esztendeje halt meg apjuk. Kicsi gyerekek voltak még akkor. Kikerültek az erdőre, nap-számosoknak. Hajnaltól késő estig dolgoztak éhbéért. Most kollektív szerződésük van:

— A nő éppen olyan dolgozó, mint a férfi. Együtt építjük a szocializmust! — mondja Máli, aki a szakiskolán kitűnt elméleti tudásával. — Rákosi Mátyás egyformán az apánk. A Párt egyformán értünk van. Nem tesz különbséget.

Szeretném, ha Dankó Máli szavainak mérlegelésénél mindenki megérezné, hogy az erdőregeteg közepén vagyunk, távol városától, falutól zöldelő hegyek között, vadvirágos réten. A szélid májusi napfény bearanyoz mindent. A virágborult vadalmját a dögicsélő méhekkel, a fűgér csobogó patakokat, a vidám májusi készülődést, még a tornyas, várkastély-szerű épületet is, a gróf egykori nyaralóját, ahol most erdei dolgozók laknak. Az övek minden, köröskörül, az erdő, a fa, a kastély, a napfény. Érzik, tudják ezt. Ezt jelentik Dankó Máli szavai. Ezt harsogják oda a világnak, örömteljesen, büszke öntudattal.

Ezt hirdeti Dankó Aranka mondata is: — Otthon, Regécen is van munka-ünnep, májusi ünnep... Hogy mért tettük meg mégis a tizenhat kilométert kora hajnalban?... Mert mink itt vagyunk igazán otthon: a munkahelyünkön, az erdőn...

A három Dankó-lány, Aranka, Amália és Annus énekelni fog a műkedvelő színpadon. Muzsalmi dalokkal, népdalokkal szórakoztatják dolgozótársaikat. A népdalokat a bölcsőben tanulták. A népdalok velük születtek. A muzsalmi dalokra a Pártban tanították meg őket. A három Dankó-lányt a Párt nevei.